

คำวินิจฉัยของ นายประเสริฐ นาสกุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔/๒๕๕๑

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาล (ตามคำขอของสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย)

ประธานรัฐสภา มีหนังสือที่ สผ ๐๐๐๑/๓๐๕๘ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงประธานศาลรัฐธรรมนูญ ว่า สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย มีหนังสือขอให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาล ประธานรัฐสภาจึงอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา

เดิมกระทรวงมหาดไทยได้ขอความเห็นไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งเป็นกรมในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่รับปรึกษาให้ความเห็นแก่หน่วยงานของรัฐ ฯลฯ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา ฯ มาตรา ๗ (๑) (ข) ว่า กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นว่า สมาชิกสภาเทศบาลซึ่งได้รับการเลือกตั้งก่อนการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้จนครบห้าปีตามวาระตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ มาตรา ๑๖ เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลขึ้นใหม่ จึงจะมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้น ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเทศบาล ฯ ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ความเห็นดังกล่าวนี้ถูกต้องหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแจ้งว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๕) พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า บัญญัติให้สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นมีวาระการดำรงตำแหน่งได้คราวละสี่ปี แต่รัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของบุคคลดังกล่าว ในกรณีที่กฎหมายเดิมบัญญัติวาระไว้แตกต่างจากรัฐธรรมนูญ เมื่อพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ บัญญัติให้สมาชิกสภาเทศบาลอยู่ในตำแหน่งได้คราวละห้าปี และโดยที่สมาชิกสภาเทศบาลมีฐานะเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นประเภทหนึ่ง ตามรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติดังกล่าวจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๖ ในกรณีนี้วาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ คือ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ไม่ว่าจะได้รับเลือกตั้ง ก่อนวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ หรือภายหลังวันที่รัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับแล้วจะต้องเป็นไปตามมาตรา ๒๘๕ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญด้วย และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบแล้ว ประกอบกับคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันอังคารที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๑ ได้มีมติรับทราบและให้ดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๗๗ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๔ และมาตรา ๔๕ (๔) ออกคำสั่งให้สมาชิกสภาเทศบาลเมืองมุกดาหาร และเทศบาลตำบลบ้านพรุ ถิ่นสุดสมาชิกภาพด้วยเหตุถูกยุบสภาเทศบาลตามวาระที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า และให้เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลใหม่ภายในเก้าสิบวัน

กระทรวงมหาดไทยแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม ดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา พร้อมทั้งส่งคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมุกดาหารทราบเพื่อแจ้งให้เทศบาลเมืองมุกดาหารทราบด้วย

ผู้ว่าราชการจังหวัดมุกดาหารแจ้งให้นายกเทศมนตรีเมืองมุกดาหารทราบว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบการที่กระทรวงมหาดไทยจะดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา และจังหวัดอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๔๕ วรรคสอง แต่งตั้งคณะเทศมนตรีชั่วคราวเพื่อดำเนินกิจการของเทศบาลเมืองมุกดาหารไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งคณะเทศมนตรีขึ้นใหม่ และให้เทศบาลแจ้งคณะเทศมนตรีที่ต้องพ้นจากตำแหน่งมอบหมายงานในหน้าที่ให้เรียบร้อย

ประธานรัฐสภามีหนังสือดังกล่าวข้างต้นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลตามคำขอของสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย โดยให้ความเห็นแต่เพียงว่าปัญหาดังกล่าวเป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ คือ คณะกรรมการกฤษฎีกาฝ่ายหนึ่ง กับสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยอีกฝ่ายหนึ่ง และมีปัญหาว่า กิจการใดๆ ที่คณะเทศมนตรีและสภาเทศบาลได้ก่อให้เกิดนิติสัมพันธ์กับคู่สัญญาหลังจากที่หมดวาระการดำรงตำแหน่งแล้วจะมีผลผูกพันตามกฎหมายหรือไม่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาหรือผลกระทบต่อประโยชน์ของชาติได้

ดังนั้น เพื่อปฏิบัติการให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญในการรับฟังความเห็นของคู่กรณี ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีหนังสือถึงประธานรัฐสภาขอให้ส่งความเห็นเพิ่มเติม (ถ้ามี) ซึ่งประธาน

รัฐสภาได้ส่งคำชี้แจงเพิ่มเติมของสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ อ้างเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญสนับสนุนคำร้องแล้ว และปัญหาที่ประธานรัฐสภาหรือเป็นปัญหาข้อกฎหมายโดยตรง และพยานหลักฐานที่ประธานรัฐสภาส่งมาให้ศาลรัฐธรรมนูญเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้แล้ว

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๘๕ มาตรา ๓๒๗ (๕) มาตรา ๓๓๔ (๑) และ (๔) และมาตรา ๓๓๕ (๗) และ (๘)

(๒) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๘ และมาตรา ๘๓

(๓) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๖ มาตรา ๔๕ (๔) มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๗

(๔) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๗๐

(๕) พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๗ (๑) (ข)

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัย

เรื่องที่ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ นี้ มีปัญหาที่ต้องพิจารณารวม ๓ ประการ คือ

(๑) มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญหรือไม่

(๒) ผู้ร้อง (องค์กรนั้นๆ หรือประธานรัฐสภา) มีสิทธิตามรัฐธรรมนูญหรือไม่

(๓) วาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลควรจะเป็นสี่ปีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า หรือห้าปี ตามพระราชบัญญัติเทศบาล ฯ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง

คำวินิจฉัย

ปัญหาข้อแรก เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๗๐ บัญญัติว่า “ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้ (๒) เทศบาล” และพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๗ บัญญัติให้เทศบาลเป็นองค์กรของท้องถิ่น และมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้สมาชิกสภาเทศบาลอยู่ในตำแหน่งได้คราวละห้าปี แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า บัญญัติให้สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นมีวาระการดำรงตำแหน่งเพียงสี่ปี ถือได้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๘ เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ แล้ว เพราะการที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า บัญญัติให้สมาชิกสภาท้องถิ่น ฯลฯ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี มีผลเป็นการให้สมาชิกสภาท้องถิ่นนั้นมีเวลาใช้อำนาจหน้าที่ได้สั้นหรือน้อยลงกว่าที่พระราชบัญญัติเทศบาล ฯ บัญญัติไว้

ปัญหาข้อสอง คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล ฯ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้สมาชิกสภาเทศบาลมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละห้าปี ไม่อาจมีผลใช้บังคับต่อไปได้ ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า คือ การดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งได้รับเลือกตั้งก่อนวันที่รัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับ คือ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า คือ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีตามระเบียบซึ่งกระทรวงมหาดไทย และจังหวัดมุกดาหารได้ดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา และทั้งเทศบาลเมืองมุกดาหาร และเทศบาลตำบลบ้านพรุ ก็มีโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวแต่ประการใด ปัญหาเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลจึงยุติลงไม่มีปัญหาที่จะต้องพิจารณาแต่อย่างใดอีก

ส่วนสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย เป็นเพียงสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘ และถ้าจดทะเบียนตามมาตรา ๘๓ จึงจะเป็นนิติบุคคลด้วย มิใช่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยจึงไม่มีสิทธิขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ และแม้ว่าสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยจะขอให้ประธานรัฐสภาเสนอปัญหานี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาล แต่ปัญหานี้ได้หมดไปแล้วด้วยข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น และประธานรัฐสภาก็มิได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาล คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นไว้แต่อย่างใด คงให้ความเห็นแต่เพียงว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ คือ คณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งเป็นเพียงที่ปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐฝ่ายหนึ่ง กับสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นเพียงนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างไม่มีอำนาจหน้าที่ใดๆ และมีองค์กรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ แต่ปัญหานี้จะคงอยู่ในความสนใจของประชาชนอีกต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทศบาลอื่นๆ ซึ่งสมาชิกสภายังมีวาระการดำรงตำแหน่งอยู่อาจยกปัญหานี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเมื่อใดก็ได้ ประกอบกับประธานรัฐสภาซึ่งเป็นผู้แทนของประชาชนได้แสดงความสงสัยแล้วว่า สมาชิกสภาเทศบาลจะมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีตามพระราชบัญญัติเทศบาล ฯ มาตรา ๑๖ ตามความเห็นของสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยซึ่งเห็นว่า หลักการตีความกฎหมายนั้น ถ้ากฎหมายมีผลย้อนหลังเป็น โทษ ย่อมไม่มีผลใช้บังคับ หรือสี่ปีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า ตามความเห็นของ

คณะกรรมการกฤษฎีกา เพราะเป็นกรณีที่พระราชบัญญัติเทศบาล ๗ มีข้อความขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ และในบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญก็ได้บัญญัติยกเว้นไว้ บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวจึงใช้บังคับมิได้ ดังนั้น จึงเป็นการสมควรที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนี้ให้เสร็จเด็ดขาดไป

ปัญหาข้อสาม วาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลควรจะเป็นกี่ปีนั้น เห็นว่า ปัญหาเรื่องนี้ มี ๓ ประเด็น คือ

ประเด็นแรก การที่พระราชบัญญัติเทศบาล ๗ มาตรา ๑๖ บัญญัติในเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลไว้ห้าปีนั้น เป็นการกำหนดเวลาการมีและใช้อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเทศบาล มิใช่เป็นการกำหนดโทษ ดังนั้นจะนำหลักกฎหมายที่ว่า “ไม่มีความคิดไม่มีโทษ ถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ก่อนแล้วว่าเป็นความคิด” มาใช้บังคับแก่กรณีนี้ได้

ประเด็นที่สอง รัฐธรรมนูญ หมวด ๘ การปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อยกเว้นในบทเฉพาะกาลอยู่แล้วหลายเรื่อง คือ มาตรา ๓๒๗ (๕) มาตรา ๓๓๔ (๑) และ (๔) และมาตรา ๓๓๕ (๗) และ (๘) แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า มาตรา ๒๘๕ ซึ่งมีอยู่ด้วยกันแปดวรรค มีเพียงวรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า “สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง” และ วรรคสาม ซึ่งบัญญัติว่า “คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น” โดยมีข้อยกเว้นอยู่สองแห่ง คือ ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๓๕ (๗) หนึ่งแห่งว่า “มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๒๘๕ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับกับสมาชิกหรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นสมาชิกหรือผู้บริหารโดยตำแหน่ง และดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว” และในบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๓๔ (๔) อีกหนึ่งแห่งว่า “ให้ดำเนินการให้มีคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารส่วนท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น ตามมาตรา ๒๘๕ วรรคสาม ให้ครบถ้วนภายในสองปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๓๕ (๗)” สรุปได้ชัดเจนว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ ซึ่งมีบทบัญญัติทั้งหมดรวมแปดวรรคด้วยกัน บทบัญญัติวรรคหนึ่ง วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด ไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ทั้งสิ้น วรรคสองถูกยกเว้นโดยมาตรา ๓๓๕ (๗) ส่วนวรรคสามถูกยกเว้นโดยมาตรา ๓๓๔ (๔) และมาตรา ๓๓๕ (๗) สำหรับวรรคห้า ซึ่งเป็นปัญหานี้ไม่มีบทเฉพาะกาลยกเว้นไว้แต่อย่างใด ดังนั้น ต้องถือว่ารัฐธรรมนูญได้บัญญัติ มาตรา ๒๘๕ ไว้ชัดเจนและรอบคอบแล้ว บทบัญญัติวรรคใดจะให้ข้อยกเว้นก็ได้ บัญญัติไว้ชัดเจนแล้ว ไม่มีปัญหาแต่อย่างใดอีก

ประเด็นที่สาม มีหลักกฎหมายอยู่ว่า ในกรณีที่พระราชบัญญัติสองฉบับมีบทบัญญัติ (ในเรื่องเดียวกัน) ขัดกัน จนไม่อาจจะไปกันได้ ให้ถือว่า บทบัญญัติของกฎหมายฉบับก่อนถูกยกเลิกโดยปริยาย โดยบทบัญญัติของกฎหมายฉบับหลัง ดังนั้น จึงต้องถือว่าพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๖ ซึ่งบัญญัติว่า “สมาชิกสภาเทศบาลให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละห้าปี.....” ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับก่อนถูกยกเลิกโดยปริยายโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า ซึ่งบัญญัติว่า “สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี” เพราะเป็นกฎหมายฉบับหลัง ประกอบกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ซึ่งบัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า วาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลต้องเป็นสี่ปีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า ไม่ว่าสมาชิกสภาเทศบาลปัจจุบันจะมาจากการเลือกตั้งก่อนหรือภายหลังวันที่รัฐธรรมนูญปัจจุบันมีผลใช้บังคับแล้ว

นายประเสริฐ นาสกุล
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ